

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 sierpnia 2017 r., odmówił M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest częściowo lub całkowicie niezdolna do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, tj. 5 lat, który powinien przypadać w ostatnim 10-leciu przed dniem powstania niezdolności do pracy lub przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę - zgodnie z art. 58 ust.4 warunek ten nie jest wymagany jeżeli ubezpieczona udowodni okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiet oraz jest całkowicie niezdolna do pracy
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie tych okresów lub w ciągu 18 m-cy od ich ustania, spełnienia tego warunku nie wymaga się od ubezpieczonej, która zgodnie z art. 57 ust.2 udowodniła 20 - letni okres składkowy i nieskładkowy oraz jest całkowicie niezdolna do pracy.

Zgodnie z art.5 przy ustalaniu prawa do renty wszystkie okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nie przekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W świetle art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Stosownie do treści art. 14 oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty jej powstania, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności, związku przyczynowego z określonymi okolicznościami dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu.

Organ rentowy podniósł też, iż podstawę do wydania niniejszej decyzji stanowiło Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 19.07.2017r. który orzekł, iż wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy do 31 maja 2018 roku, a niezdolność do pracy powstała 05.04. 2017r., natomiast ostatnie ubezpieczenie ustało 31.12.2012 roku.

Wnioskodawczyni udowodniła 8 miesięcy okresów nieskładkowych i 4 lata, 4 miesiące i 11 dni okresów składkowych (łącznie 5 lat, 11 dni).

/decyzja w aktach ZUS/

Od decyzji ZUS odwołanie w dniu 8 listopada 2017 r. złożyła wnioskodawczyni wnosząc o uchylenie lub zmianę w całości zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/odwołanie – k. 2-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 9/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. W. urodziła się (...) Ma wykształcenie średnie ogólnokształcące. Ostatnio prowadziła wraz z mężem sklep ogólnospożywczy w ramach działalności gospodarczej.

/okoliczność bezsporna/

Ostatnie ubezpieczenie ustało 31.12.2012 roku.

/okoliczność bezsporna/

Decyzja z dnia 28 listopada 2013 roku organ rentowy odmówił odwołującej prawa do renty. Od decyzji wnioskodawczyni odwołała się do Sądu kręgowego, który wyrokiem w sprawie VIII U 188/14, z dnia 24 października 2016 roku oddalił jej odwołanie. Oddalona została także apelacja wniesiona przez ubezpieczoną, a Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej.

/wyroki i postanowienie w aktach sprawy VIII U 188/14 k.147, k. 194 i k.256-260/

W dniu 31 marca 2017 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek w aktach ZUS/

Po badaniu w dniu 30 maja 2017 r. Lekarz orzecznik rozpoznał u ubezpieczonej zespół bólowy dysfunkcyjny lędźwiowy kręgosłupa. Przeszła w dniu 6 kwietnia 2017 roku kolejną operację z powodu p.j.m. (...). Wcześniej dwukrotnie przeszła operację dwukrotnie operacje kręgosłupa lędźwiowego. Stan po histerektomii z powodu przedinwazyjnego raka szyjki macicy. Cierpi też na nadciśnienie tętnicze, polineuropatię i podejrzenie zmian zwyrodnieniowych prawego stawu biodrowego

/opinia lekarska k.16 dokumentacji orzeczniczo lekarskiej akt ZUS/

Uznano, iż wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy do 31 maja 2018 roku, niezdolność powstała 5 kwietnia 2017 roku.

/orzeczenie k.7 akt ZUS/

Wnioskodawczyni złożyła sprzeciw w dniu 22 czerwca 2017 roku.

/sprzeciw k.19 akt ZUS/

Komisja lekarska orzeczeniami z dnia 7 i 19 lipca 2017 roku potwierdziła rozpoznanie lekarza orzecznika.

/opinie k.21-23 i k.41-43, orzeczenia k.23 akt ZUS akt ZUS/

/karta przebiegu zatrudnienia k. 30 plik I akt ZUS /.

Wnioskodawczyni udowodniła 8 miesięcy okresów nieskładkowych i 4 lata, 4 miesiące i 11 dni okresów składkowych (łącznie 5 lat, 11 dni).

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczona przeszła trzy operacje odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa w latach: 2005, 2006 i 31 V 2018 roku. Cierpi na zespół bólowy korzeniowy kręgosłupa LS. W 2013 roku rozpoznano u niej polineuropatię toksyczną która po badaniach okazała się polineuropatią czuciowo – ruchową o charakterze dziedzicznym a nie toksycznym. Powoduje to częściową niezdolność do pracy w okresie od 5 IV 2017 roku do 31 V 2018 roku.

/opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii J. B. k.16-17/

Odrołużącej w 2014 roku usunięto narządy rodne z powodu raka przedinwazyjnego szyjki macicy. Została wyleczona z choroby nowotworowej. Nie jest z tego powodu niezdolna od pracy.

/opinia biegłego sądowego z zakresu onkologii S. F. k.18-19/

Wnioskodawczyni oprócz przebytej operacji ginekologicznej cierpi także na zespół menopauzalny, który również nie powoduje niezdolności do pracy.

/opinia biegłego sądowego z zakresu endokrynologii prof. dr. hab. n. med. T. P. k.20-22/

Ubezpieczona choruje również na nadciśnienie tętnicze bez objawów zajęcia serca. Jest z tego powodu leczona ambulatoryjnie. Dolegliwości te nie wywołują niezdolności do pracy.

/opinia biegłego sądowego z zakresu kardiologii dr. med. B. Lao-G. k.23-24/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odrołużenie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych **albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.**

W myśl art. 57 ust. 2 warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 58 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony jeżeli wynosi on łącznie co najmniej 5 lat dla osób u których niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem złożenia wniosku o świadczenie lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 58 i ust.4 przepisu powyższego nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny i jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do tej renty sąd ubezpieczeń społecznych ocenia zgodność decyzji ze stanem faktycznym i prawnym według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (zob. wyr. SN z 12.2.2009 r., I UK 193/08, L.). Przedmiotem postępowania sądowego w sprawach dotyczących świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy jest ocena zgodności z prawem – w aspekcie formalnym i materialnym – decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Postępowanie to jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie prawidłowości decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Mówiąc inaczej – o zasadności przyznania lub odmowy przyznania świadczenia decydują te okoliczności dotyczące niezdolności do pracy, które istnieją w chwili ustalania do niego prawa.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy wnioskodawczyni kwestionowała orzeczenia Komisji Lekarskiej w zakresie daty powstania niezdolności do pracy.

W związku z tym na okoliczność stanu zdrowia wnioskodawczyni Sąd przeprowadził dowody z szeregu opinii biegłych różnych specjalności, zgodnych z chorobami, na które cierpiała wnioskodawczyni. Opinia biegłego neurologa potwierdziła orzeczenie komisji lekarskiej. Pozostali biegli nie znaleźli podstaw do uznania wnioskodawczyni za osobę niezdolną do pracy.

Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że wnioskodawczyni jest jedynie częściowo niezdolna do pracy jednak niezdolność nie powstała ani w okresach ubezpieczenia ani w ciągu kolejnych 18 miesięcy.

Wnioskodawczyni nie zgłosiła żadnych uwag do wydanych opinii. Ubezpieczona, jak każda strona w procesie, w myśl art. 6 kc winna dowodzić swoich racji a nie tylko przedstawiać poglądy. W konsekwencji w sprawie nie pojawiły się kontrargumenty, które mogłyby budzić wątpliwość Sądu, co do treści wydanych opinii, a także jednoznaczności wskazanych w opinii biegłego hepatologa i endokrynologa dat powstania niezdolności wnioskodawczyni do pracy.

W związku z tym, że jednak wszystkie warunki przyznania renty muszą być spełnione kumulatywnie czyli jednocześnie, a niespełnienie choćby jednego wyklucza możliwość przyznania świadczenia, zasadnie organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z tych też względów Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem, iż w terminie w terminie dwutygodniowym od doręczenia wyroku z uzasadnieniem może złożyć apelację do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Łodzi.

16 III 2020 roku.